కవిగారి కథ

డామిట్ ! కథ అడ్డం తిరిగింది. డిస్ట్రిబ్యూటరిచ్చిన ఇనిస్టాలుమెంటు డబ్బు కాస్తా ఆరోజు రాత్రి రన్‌మోజులో అయిపోయింది. అతనిస్తాడని మభ్యపెట్టి చేసిన అప్పుకూడా గల్లంతైపోయింది వెధవది. ఇటు అసలు ప్రొడ్యూసరుగా నటు డిస్ట్రిబ్యూటరుగ్గా నిటు స్టుడియోవాడిగ్గా నటు హీరో సెక్రట్రీగ్గా నటు రికార్డింగువాళ్ళగ్గా నిటు కవిగాడిగ్గా నటు యింటివాడిగ్గా నటు పబ్లిసిటీవాడిగ్గా నిటు మరెవడిగ్గాని కనబడిందికి వీల్లేకండా అష్టదిగ్బంధం అయిపోయింది. హోటేలు వెధవా సిగరెట్లుపీనుగా కూడా సారనడం మానేశారు నిన్నటిన్నించి. నేడో రేపో మంచిరోజు చూసి చొక్కా పట్టుకునేట్టున్నారు. ఆఖరికి బాకీలవాళ్ళు కూడా

ఇవల్యూషన్‌లో అప్పులవాళ్ళయిపోయారు! యిరక్కచిక్కడ్డాం యిందులో. వెధవది పద్మవ్యూహంవంటే ఇదే కాబోలు. జొరబడిపోడం మహా సులభంగాని ఊడివతల పడ్డంవే చిక్కు. ధర్మరాజు గడుసువాడు. అందికే అభిమన్యుణ్ణి తోలేశాడు సంగనాచిలా. సంగనాచేవింటి ప్రాక్టికల్ ఫెలో. జూదవాడ్డం ఒహటి తెలివితక్కువపని. ఆ మాటకొస్తే నేనాళ్ళేదూ. ఏం చేస్తాం. ఎటికెట్ ఏట్లో కలిసిపోతుందాయె పేకాటదగ్గిర వెనకాడితే పరపతి తిరపతెళ్ళి కల్యాణమండపంలో తలొంచుక్కూచుంటుంది.

ఇప్పుడిహ నాబోరు దక్కాలీ అంటే, మనంకూడా స్ట్రాటజీ మార్చాలి. నెమ్మదిగా ఏ అభిమన్యుణ్నో-కాస్త చురుకుపాలు, ఇంటిదగ్గర కాస్తంత తడీ ఉన్నవాణ్ని చూసి ఇందులోకి దింపేస్తేసరి. స్ట్రాటజీ మార్చకపోతే పోలిటీషియన్ కానేరడన్నాడు. ఈ వింటర్ హాలిడేస్‌కి వాళ్ళూరే ఊటీ అనుకుని, చద్దివణ్ణవేం బ్రేక్‌ఫాస్టూ, తరవాతే కాఫీ 'Xట్రా' అనుకుంటే సరి. ఇక్కడ సద్దుమణిగేదాకా అక్కడే బిచాణావేస్తే కాస్త స్క్రిప్టుమీద కూచున్నట్టూ ఉంటుంది, పన్లోపని ఓ కొత్త ప్రొడ్యూసర్ని రంగంలోకి దింపి అరంగేట్రాల్ చేయించినట్టూ ఉంటుంది. ఏ పల్లెలో ఏ ప్రొడ్యూసరున్నాడో ఎవడి కెరుక. "కొత్త ధనం, కొత్త దనం" అన్నాడు మాట గారడీవాడు. అన్నిటికన్న ముఖ్యం దేశసేవ చేయడం అవుతుంది. వెధవది ఉన్న డబ్బంతా ఈ పల్లెటూళ్ళలో రాటయిపోతోంది నా టాలెంట్సులాగ. విలవైన నోట్లు అలా అక్కడ చిక్కడిపోమట్టే, పాపం

కోయంబత్తూర్లో మారునోట్లు తయారుచేస్తున్నట్టున్నారు — నాలాంటి టాలెంటెడ్ జీనియస్సులు రాటవుతున్నపుడు ఇమిటేషన్ జీనియస్సులు దొంగనోట్లలాగే తయారైపోయి పోతున్నట్టు. కాని దొంగనోట్ల తప్పట్టినవాళ్ళు ఇమిటేషన్ పిచ్చర్లనీ, డైరెక్టర్లనీ, జీనియస్సుల్నీ పట్టుకోరు. పిళ్లకి బొత్తిగా పబ్లిసిటీ ఇవ్వరు.... ఇన్‌జస్టిస్! దై నేమ్ ఈజ్ జస్ట్ ఇన్‌జస్టిస్.

అడుగో గుర్నాథం వస్తున్నాడు. వీడు లాస్టు పిక్చరు మీద చంద్రరేఖలా బోల్డులక్షలు లాభాలొస్తాయనీ అవి దాచటానికి పెరట్లో పాతర్లు తవ్వించడంగాని లోగిట్లో పబ్లీకున గాదెలు కట్టించడంగాని ఆరంభించమన్చెప్పి పాతిక వేలట్టుకు చక్కా వచ్చాడు లాస్టియర్ ఫూర్ ఫెలో. నన్ను చూసి ఝడుసుకుని హరీశంగాడి ఉచ్చుల్లోపడి హరీ మన్నాడు మూడు పూటల్లో. నాటికీ నేటికీ పిక్చరూ లేదు వీడి పిండాకూడు లేదు. ఇంటికెళ్ళింది గుండెల్నాలవు. పాండీబజారు తురాయిచెట్లకి ఊడలా వేళ్ళాడుతూ ఉండిపోయాడు. వీణ్ణి కొంచెం ఉద్ధరించడం ఉత్తమం. ఏళ్ల బాబుకి డబ్బు దాచిందికి చోటుచాల్లేదుట ఇంట. రంచేస్తాడు పసుపు, పొగాకూ కురిపించే లక్షల్ని బస్సురూట్లకి మళ్ళించిందికిహ వీల్లేదాయె నేషనలైజేషన్ ఖర్మమా అని. ఇద్దాచింది కింకో లోగిలి కట్టించాలంటే ఎవరూ స్థలాలమ్మటం లేదట దగ్గర్లో. బాంకువాళ్ళు మేం దాచలేంకాబో అంటున్నారు. వేళయినా పాలుపితకని గేదెలా గిలగిల్లాడుతున్నాట్ట పాపం.

నేను కాస్త నోరు జేసుకొని ఈ అర్భకుడివెంట వెళ్తే కాస్త ఒళ్ళు తేలిక చేయించొచ్చు.

హల్లో! ఏమిగురూ! మొహం వేలవెయ్యలేదు. ఏమిగిరాకీ, మనియార్డరొచ్చిందా. కాపోతే ఇంటికి రానిస్తానని మీనాన్న కబురంపాడా? ....నువ్వెలాగేనా గట్టివాడివిలే. ఆ భూమా త్తరవాత సహనానికి నిన్నే చెప్పుకోవాలి గురూ.

తెల్లబోకు నీపేరు గురునాథమనే కాదు; గురువనే భావనతో కూడా పిలుస్తున్నాను. ఏంజేస్తాం గురువుశిష్యుడాయె శిష్యుడు గురువాయె. నామాట నువ్వినని కాడికి నీ మాట నేనేనా వింటాను. నువ్వు చెప్పినట్టే ఈసారి వింటర్ కి మీ యింట మకాము చేస్తాను.

ఏవిటీ. నామాటే నువ్వింటావా. యలాగేనా ఒహటే. నన్ను చెప్పమన్నా ఆ మాటే అంటాను. కోటి నదులు — కాదు కాదు ఆల్ రోడ్స్ లీడ్ టు రోమ్ నామాటా నీమాటాకూడా మీ యింటికే నడవమంటున్నాయి. అయినా ఈమాట నువ్వార్నెల్లకితం అఘోరిస్తే ఎంతబాగుండేది. పిక్చరుకాపోయినా, కనీసం ఎక్స్పీరియన్సేనా అఘోరించేది. నాతో మాట్టాడవే ఓ మెడ్యుకేషనంటే విన్నావుకాదు; కనీసం ఆ హరీశంగాడితో మాటాడక పోవడం అంతకన్న ఘనమైన మెద్యుకేషనంటే అదీ విన్నావుగాదు. ఫరవాలేదు. బెటర్లేట్ దాన్నెవర్. మించిపోయిం దేవీలేదు.

మనవూరెళ్దాం పద. నాదగ్గిరో బ్రిలియంటైడియా ఉంది. పూర్తిగా మన్దికాదనుకో. దాన్దేవుంది. చేసుకుంటే సరి. మరేంకాదు. ఎక్సుపిక్చర్సువారి నెక్స్ట్ పిక్చర్కి కథ లేకుండానే ఏణ్ణర్ధంనాడు షూటింగారంభించేశారు. ఏదో ఆవేళ మంచిరోజు గదా అని, హీరోయినూ ఆవేళ కాల్షీట్లు కాన్సిలై కాళీగా ఉన్నదనిన్నీ, అందుకు తగ్గట్టే దగ్గిరే వున్న స్టుడియోలో సెట్టొకటి కాళీగా పడుందనిన్నీ గమనించి ప్రొడ్యూసరుగారు ఉత్సాహపడ్డాడు. వారి బ్రదరిల్లా ఇంజనీరు. సెలవులకొచ్చాళ్ళే. ఊరికే అలా ఒడుద్దా యిలా ఆడపిల్ల వెనకట నోరెళ్లబెట్టుకూర్చోపోతే ఇదేదో కామెరా ఎదర అఘోరిస్తే సరిపోనుగా, డైరెక్షను చేసినట్టూ ఉంటుంది, పిక్చరూ ఓటి తయారవుతుందీ అన్నాడు. అతనూ సరే అన్నాడు సరే అంటే సరే అనుకున్నారంతా. వెంటనే ఓషియానికులో కవిగార్ని ఫోనులో పిలిచి అర్జెంటుగా ఓ కథ చెప్పమన్నాం. వెయ్యి రూ॥లు అడ్వాన్సడిగాడు. మనిషికిచ్చి పంపాం, అదందుకోగానే ఇవాల్టికి లవ్రుసీను తీసెయ్యండి. రేపోమాపో కథ చెబుతాను ఆవటాని, అక్కడికి పనికొచ్చే డైలాగులు రెండు ఫోనుమీదే చెప్పేశాడు. సరే పిక్చరారంభమైంది. ఆతరవాతడపాతడపా కాస్తో కూస్తో కథ చెబుతూ రావడం, వీళ్లు షూటింగు తీస్తూ రావడం జరిగింది. కథ ఊహాతామరలా సాకేస్తోంది. కారెక్టర్లు కుచేల సంతానంలా, బాల్నాగమ్మలో గంధోళిగాడి పిల్లల్లా, డబ్బున్నవాడింట బంధుమిత్రుల్లా పెరిగిపోయాయి.

పది రీళ్లయినా దారీ తెన్నూ లేదు. ఉన్న కారెక్టర్లనే చంపో, దేశాంతరాలు తరిమేసో కథని ఆపుచేదామన్నా పాతిక రీళ్ళుదాకా పట్టేట్టుంది. జగదల ప్రతాపనంత పిక్చరన్నమాట. ఏదిదారీ, అసలు నీకథేమిటో దాని క్లయిమాక్సేవిటో చెప్పవయ్యా మగడా అని కంపెనీ జనాభా యావత్తు కవిగారి కాళ్ళావేళ్ళా పడింది. ఆయన లోగడ చాలసార్లు వీళ్ళ కాళ్ళావేళ్ళా పడ్డాట్ట. అంచేత ఆ సరదా తీరేదాకా కాళ్ళు పట్టించుకున్నాడు. ఆ తరవాతేమో దాన్దేముంది సార్, అంతా మీ ఇష్టం. మీ రెలా చేదామంటే అలాగే చేదాం. క్లయిమాక్సు గట్రా ఎలా వుండాలో మీరేచెప్పండి, అనేశాడు కవి చల్లగా. లోగడ ఆయన అయిడియాలో వీళ్ళు తోసవతల పారేశారన్న కసీ వుంది గాని, అందుకోసం ఇలా చెప్పలేదనుకో. ఆ కవిగారికి వీళ్ళ దగ్గిర రెండువేలు అడ్వాన్సు పుచ్చుకున్న వైనంగాని, వీళ్ళ పిక్చరుకి చెప్పినకథ వైనంగాని, అసలుకథంటూ ఓటి చెప్పినవైనంగాని యంతమాత్రం గుర్తులేదు. అంతా పరగడ్డపైపోయింది. పోనీజరిగినకథేమిటో వీళ్ళనే చెప్పమన్నా. వీళ్ళుగాని ఎవళ్ళుగాని చెప్పగలిగేదేవుందిటా! అదీకథ. అంచేతది డెడ్లాకులో పడింది. అనగా శాపగ్రస్తం అయిపోయింది, దాని రహస్యం ఈ గిరీశంగాడికొకడికే తెలుసు.

కావున ఓ గుర్వూ! ఇపుడు నువ్వాగనక నాకు మీ యింట వింటర్రిసార్టేర్పరిస్తివా ఆ కథ జ్ఞాపకం చేసుకుని

డైలాగులు సహా అంతా రాసేసి, తరువాయికథ, క్లయిమాక్సూకూడా దీన్ని మీ తండ్రిగారికి చూపిద్దాం. ఓ మంచిరోచ్చూచ్చి వార్ని చెన్నపట్నం పట్టుకొద్దాం. ఎక్స్ ఫిలింసువారికి తెలీకుండానే, వాళ్ళు రష్షెస్ వేసుకునేటప్పుడు ఈయన్ని గుట్టుచప్పుడు కాకుండా లోపలికి తోసేసి ఆ కాస్తా చూపించి, మళ్ళీ గుట్టుచప్పుళ్ళేకుండా మనవూరు తీసుకుపోయి, ఆ తీసినఫిలిం మనదేనని డిస్ట్రిబ్యూటరనే ఒకానొక రాక్షసుడి చేతులో రాజకుమార్తెలా ఏడుస్తోందనీ, మీ నాన్నగనక ఓ యాభై వేలు పారేస్తే దాన్ని విడిపించి పిక్చరు పూర్తిచేసి లక్ష నొల్లుకోవచ్చుననీ చెబుదాం. తీసింది పనికిరాపోతే దాన్నే చెరిపించి మరో కథగా మరో పిక్చరుగా రాయించొచ్చుననీ చెబుదాం. ఏవింటి? ఇంతవరకు తీసినట్టి పిక్చరు నీనిర్వాకంవేననీ, నువ్వు పేల్చినట్టి ప్రజ్ఞేననీ చెబుదాం. ఎవడికోసం ఇస్తాడూ... వాట్.

థాంక్సు థాంక్సు. మరేవిటనుకున్నావు గిరీశవంటే? రైట్. ఈ అయిడియా తాకట్టేసి రైలుకర్చులుకో వంద నూడు. నేను స్టేషను దగ్గిర కల్సుకుంటాలే. చూడు స్పెన్సరు సిగార్సు ఓ పెట్టె, మస్తుగా టిఫిను, రెండు దస్తాల పేక, నాలుగు దస్తాల తెల్లకాయితాలూ ఆలోపల జతచేతే ఓ దస్తా పదిరూపాయల నోట్లూ జాగ్రెయ్యి. నాక్కొంచెం రాచకార్యాలున్నాయి. ఈలోగా చక్కబెట్టుకొస్తాను. నీవోకాక చేతిమడతలో దాచుకున్న పదిరూపాయిలోన్ని

టిలా పారెయ్. తల్చుకుంటే నిమిషాలమీద పుడుతుంది నీకు డబ్బు. థాంక్స్. వెయ్యేళ్ళకీ ఇలా నాకిచ్చేంత గడించు.... చూడూ ఈ ముక్క— అదే 'మనం' కాంపెళ్ళునట్టు—అప్పుకోసవేఁనాసరే ఎవరితోనూ అనకేం. అనవసర పబ్లిసిటీ. జనం కాళ్ళా వేళ్ళాపడి ఆపేస్తారు.